

Футбольний
клуб «Нива»

ЧЕМПІОНАТ СРСР

52

ДРУГА ЛІГА
ШОСТА ЗОНА

N27(27)

ФУТБОЛ

20

ЖОВТНЯ

1989 р.

„НИВА“
(Вінниця)

„КРИСТАЛ“
(Херсон)

ЧИТАЙТЕ У ВИПУСКУ:

- ПОГЛЯД НА ТУРНІРНУ ТАБЛИЦЮ
- ЗНАЙОМТЕСЬ, НАШІ ГОСТИ
- ТВОЇ ТАЛАНТИ, «НИВО»
- ПОРЯД З ПРОБЛЕМОЮ

ПОЧАТОК
o 19 годині

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

Станом на 20 жовтня

Команда	I	V	H	P	M	O
1. «Волинь»	52	32	14	6	83—39	78
2. «Буковина»	51	28	18	5	69—25	74
3. «Нива» Тр.	51	29	12	10	78—44	70
4. «Зоря»	52	27	14	11	94—59	68
5. «Нива» Вц.	51	24	15	12	73—39	63
6. «Кремінь»	51	20	18	13	57—50	58
7. СКА	50	16	25	20	57—43	57
8. «Ворскла»	51	23	10	18	60—55	56
9. «Кривбас»	52	23	10	19	76—66	56
10. «Закарпаття»	51	22	6	20	58—63	56
11. «Колос»	51	21	12	18	67—53	54
12. «Поділля»	51	23	7	21	63—56	53
13. «Торпедо»	51	19	12	20	51—60	50
14. «Нафтovик»	51	16	16	19	56—59	48
15. «Зірка»	51	15	17	19	42—50	47
16. «Полісся»	51	15	16	20	57—62	46
17. «Суднобудівник»	51	15	16	20	59—65	46
18. «Дніпро»	51	15	15	21	63—78	45
19. «Маяк»	51	17	10	24	31—55	44
20. «Прикарпаття»	51	16	12	23	50—65	44
21. «Чайка»	51	15	14	22	55—77	44
22. «Динамо»	51	15	13	23	55—70	43
23. «Авангард»	51	13	17	21	35—38	43
24. «Океан»	51	15	9	27	50—68	39
25. «Кристал»	51	12	11	28	62—82	35
26. «Новатор»	51	11	9	31	49—78	31
27. «Шахтар»	51	12	7	32	55—104	31

Результати 53 туру

«Зоря» — «Шахтар»	— 1:0	«Кремінь» — «Новатор»	
«Авангард» — СКА	— 0:0		— 2:1
«Нива» Тр. —		«Нафтovик» — «Колос»	
«Суднобудівник»	— 2:0		— 3:2
«Волинь» — «Кривбас»	— 2:1	«Зірка» — «Закарпаття»	
«Нива» Вц. — «Океан»	— 3:1		— 1:0
«Полісся» — «Чайка»	— 2:2	«Дніпро» — «Буковина»	
«Поділля» — «Кристал»	— 2:0		— 0:0
«Ворскла» — «Торпедо»	— 3:1	«Динамо» — «Прикарпаття»	
			— 3:1

„КРИСТАЛ“ (Херсон)

В останній грі сезону наші земляки поміряються силами з херсонським «Кристалом». Історія цієї команди бере свій початок з 1945 року, коли в Херсоні створюється команда «Спартак», яка стала попередницею «Кристалу». В 1946 році по результатам першості I Спартакіади України спартаківці отримали право виступати серед команд майстрів другої групи. За три сезони вони провели 72 гри: 31 перемога, 12 нічій і 29 поразок. Різниця м'ячів — 119—119. Найвищим стало 6-е місце в 1948 р. В 1949 р. херсонці беруть участь в розиграші Кубка СРСР, здобувають в ньому перемоги над командами Львова, Єревана, Мінська і лише в чвертьфіналі поступаються спартаківцям Москви.

З 1950 по 1957 роки футболісти Херсону — учасники першості України, де в 1951, 53, 55 р.р. були переможцями зональних турнірів. З 1958 р. вони разом з вінничанами починають виступи у класі «Б», причому висуваються під різними назвами (1961-62 р.р. — «Маяк», 63-64 р.р. — «Будівельник», з 1965 р. — «Локомотив»). Саме до останнього прийшов найбільший успіх — 2-е місце в другій зоні в 1966 р., продовженням якого стало 3-е місце у фінальній пульці і здобуття бронзових нагород чемпіонату УРСР. У класі «Б» херсонці завершили виступи з такими показниками: 1—330, В — 117, Н — 102, П — 11, М — 412—395.

В 1968 р. «Локомотив» добивається почесного права змагатись у другій групі класу «А», звідки, до речі, вінницький «Локомотив» «вилетів» в 1969 р. За три сезони (1968-70 р.р.) херсонці провели 124 гри. З них: 44

перемоги, 38 нічій, 42 поразки. Різниця м'ячів — 144—120. Кращий результат — 10-е місце в 1970 р. Словом показники, по тим рокам, досить пристойні. В подальшому успіхи херсонських футболістів вельми скромні. З 1971 р. — вони незмінні учасники змагань у II-й лізі. Виступи в ній «Локомотив» розпочав, як кажуть, на мінорній ноті, постійно займаючи місця нижче 10-го, а в 1975 р. догрався і до останнього. Місце в II-й лізі херсонці зберегли дякуючи численним проханням керівників і громадськості міста. Мабуть, та «перемога» легкою «кров'ю» їм не дала. Провівши капремонт, херсонці (під назвою «Кристал»), закотивши рукави, в 1976 р. посідають 5-е місце в зоні.

Команди зіграли між собою 41 гру в чемпіонатах країни. 18 перемог у вінничан, 10 нічій, 13 разів перемагали херсонці. Співвідношення м'ячів — 48—40 на користь наших земляків.

Голи у ворота «Кистрала» забивали: В. Дзюба, П. Касанов — по 6, А. Шидловський, С. Шевченко — по 4, І. Балакін — 3, М. Петров, В. Суліма, П. Богоделов, Я. Заєць — по 2, І. Славинський, М. Севастьянов, Е. Снітко, Е. Лихачов, М. Прозоровський, М. Цухлов, Ю. Ковба, І. Гатаулін, Ю. Бойченко, А. Медведев, Ю. Бондаренко, С. Руденко, І. Булловчак, А. Бондарчук, В. Сорокін, І. Паламар, С. Циганков — по одному.

Голи у ворота «Ниви» забивали: Лебідь, Сапельняк, Варавенко — по 4, Чернищенко, Гайдук, Дровецький — по 2, Фомін, Луняка, Лобанов, Стародубець, Мілес, Кривоший, Дубінін, Райко, Звенигородський, Булгаков, Андрієвський, Старцев, Констанкевич, Гакман, Есебуа.

Третяк, Борщенко, Мереду-
да, Мартинов, Терещенко,

Валенко — по 1.

• **Твої таланти. «Нива»**

Олександр
БОНДАРЧУК,
нападаючий, 1 розряд.

Народився 29.04. 1964 р. в Києві. Студент вінницького педінституту. Перший тренер — В. А. Головач («Більшовик», м. Київ). Грав в групі радянських

військ в НДР. В 1985-86 р. виступав за команду «Колос» («Шахтар», Павлоград). Провів за неї 51 гру, забив 9 м'ячів. З 1987 р. грає за «Ниву». За два роки зіграв 98 ігор і забив 20 голів. Взяв участь в 5 міжнародних матчах і забив 2 голи. Його зріст — 178 см, вага 76 кг. Характерною ознакою гри Олександра є рішучість, великий обсяг роботи в ланці атаки, відчуття голової ситуації. Він не раз забиває вирішальні м'ячі у нелегких для «Ниви» поєдинках і хоча досить часто його підводить нетоність ударів, деяка поспішність, гра цього форварда таранного типу до вподобі вінницьким болільникам.

«Наряд спить, служба йде»

Поряд з проблемою соціальної справедливості на нашому стадіоні хотілось б порушити питання дотримання порядку на ньому. Ясно, що залежить він від поведінки і культури кожного з нас. На жаль, серед болільницької братії ще не перевелись хами, грубіяни, навіжені горлопани - крикуні, провокатори, засмітнювачі, любителі нецензурних виразів. Словом, порушники порядку, встановленого для громадських місць. Не секрет, що присікати різні неподобства і взагалі здійснювати контроль за належним порядком покликана міліція. На перший, поверхневий погляд вона його у нас на стадіоні буцім і здійснює. Перед кожним матчем, з нарядом офіцерів та сержантів проводяться інструктажі, після чого останні розходя-

ться по секторам, де займають зручні місця на нижніх лавках. Посилений підрозділ бере в щільне оточення свята-святих — «славетний» сектор «А», ніби там, не дай боже, розташувались англійські фанати і, власне, на цьому виконання обов'язків охоронців правопорядку закінчується. Що твориться в секторах їх, звичайно, не цікавить. А творяться там різні речі. Роєм літають паперові літакчики, цілі і надкусені пиріжки, лунають слова, які далеко виходять за рамки будь-якого словника української чи російської мови, від чого у дітей та порядних жінок просто вуха в'януть, ображаеться гідність людей, суперників. В першому секторі, зокрема, останнім часом знайшла собі прописку група молодих псевдоболільників, які

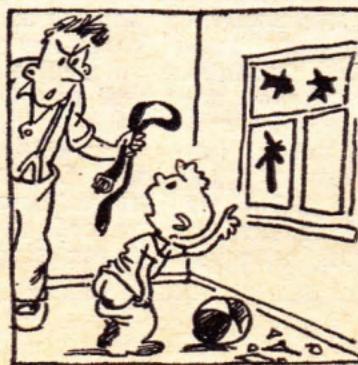
просто заважають спостерігати гру справжнім шанувальникам футболу. Вони скандують бридкі і примітивні віршки та заклики, тюркають в свистки, заважають суддям, на трубах виконують похоронні марші, не дають зможи нормальню сприймати об'яви по радіо. Природньо, що виникає традиційне питання: «Куди ж дивиться міліція?». А нікуди. Вона спокійно відсиджує триклятій (з її слів) футбол внизу, займаючись побутовими балачками.

На стадіонах Москви, Києва, ряду інших міст міліція працює по-справжньому. Їх начно менше, але кожен міліціонер з рациєю стоїть (а не сидить) в секторі обличчям до людей, спину до поля і уважно спостерігає за тим, що в ньому робиться. Лише такої позиції достатньо, щоб дехто заспокоївся. Підкріплення (яке знаходиться поза ядром стадіону) викликається в разі потреби.

Чи то антиалкогольні закони вже зжили себе остаточно і безповоротно, чи ще щось, але чому стало нормою впускати на стадіон осіб, які ледь тримаються на ногах і за себе, так би мовити, не ручаються... Чи може це також справа не міліції? Нема порядку, зате є показуха «найкращих зразків». Цієї весни після горе-звісних подій в Тбілісі, в перерві одного з матчів нам було запропоновано один дуже «сильний» політико-виховний захід, організований, мабуть, з подачі керівництва

УВС, а, можливо, і ще декого. Виступили з показовими номерами борці - динамівці, яких тепло зустріли присутні, а потім... розпочався «парад» підрозділів спеціального призначення. На біговій доріжці з'явилася армада сучасних гладіаторів з ніг до голови обвішаних дубинами, автоматами, щитами, в металевих шоломах, ладних стертих в порошок будь-що і будь-кого. В супроводі оркестру (що було, мабуть, веселіше) ці три коробки м'язів і заліза, неначе зловісна чорна хмаря, посунули вздовж чаші стадіону, повз стороніліх глядачів. Ale було б весело, якби не було сумно. Під свист трибун і справедливих вигуків «Ганьба!» це спецвійсько «гордо» завершило своє коло «пошани», залишивши у всіх присутніх дуже неприємні і гіркі враження. Що хотіли продемонструвати цим наші міліцейські батьки - керманичі здогадатись не важко. Мовляв, знай наших, «броня крепка» і якщо щось, то... Ну то й що? Вінничан особливо залякувати не потрібно, бо вони й так досить похлохіві і всілякі там мітинги і дискусії проводять у власних квартирах з дружинами і дітьми. Думається, що такі комплексні заходи комуністичного виховання футбольних болільників сьогодні зайві. Ніхто на стадіоні не збирається, щось бити, трощити, закликати до повалення влади і т. д. Ale елементарний порядок має бути і його підтримання — то є свята справа міліції.

М. ГОРОБЕЦЬ, болільник «Ниви» з 1963 р., педагог.

СКЛАДИ КОМАНД

«НИВА»
(ВІННИЦЯ)

Головний тренер
мс О. О. Томах

Начальник команди
І. Ф. Гатаулін

Тренер
В. В. Грозний

Воротарі:
М. Загоруйко (1962)
М. Леонов (1955)

Захисники:
С. Руденко (1962)
І. Паламар (1961)
З. Заєць (1960)
В. Кулаков (1966)
А. Мареев (1968)
В. Причиненко (1960)
С. Сурело (1971)

Півзахисники:
мс П. Касанов (1953)
мс В. Муханов (1955)
Е. Тимофеев (1966)
Ю. Савенко (1965)
Ю. Солов'єнко (1971)

Нападаючі:
Е. Акбаров (1964)
С. Шубін (1967)
С. Циганков (1966)
О. Бондарчук (1964)
С. Банецький (1964)
О. Головань

«КРИСТАЛ»
(ХЕРСОН)

Головний тренер
В. П. Булгаков

Начальник команди
Е. Р. Декалюк

Тренер
В. П. Старцев

Воротарі:
Г. Кахіані
С. Буканов

Захисники:
О. Скрипник
О. Малишев
В. Писаков
С. Воронежський
К. Романенко
І. Мошевич

Півзахисники:
А. Жосан
Ю. Бондаренко
С. Боднар
С. Шевченко
В. Агєнко
Ю. Устинов
В. Сучко

Нападаючі:
А. Ткаченко
Е. Валенко
Ю. Мартинов
Д. Корнєв

ЗАПИШТЬ ДЛЯ СЕБЕ:

Рахунок гри

Голи забили:

Суддя зустрічі

УВАГА!

Шановні товариші! Новий авторський колектив футбольних програмок, який почав працювати з вересня 1989 р., запрошує вас висловити свої міркування щодо їх змісту та оформлення.

Відгуки та пропозиції надсилайте у футбольний клуб «Нива» (вул. Пирогова, 7, тел. 5-47-85). Вони будуть враховані у випусках наступного року.

Відповідальні за випуск: М. Горобець, Ю. Михалюк, О. Коляда.